

Dordts Patriciërshuis met mooie uitbreiding jubileumjaar in

DORDRECHT

Het Dordts Patriciërshuis, het Museum aan de Maas (en aan de Wolwevershaven), gaat het tiende jaar van zijn bestaan in met een bijzondere uitbreiding. Die bevindt zich in de 17e eeuwse kelder onder het tot museum omgedoopte woonhuis. “We hebben er opeens tweehonderd vierkante meter bij”, zegt initiatiefnemer Laurens Gooshouwer. “En mede dankzij onze donateur Belmar hebben we er iets heel bijzonders van kunnen maken.”

Gooshouwer betrok in het jaar 2000 met zijn vrouw en twee kinderen het monumentale pand in het historisch havengebied van Dordrecht, vlakbij de Damiatebrug. In de loop der jaren bouwden ze er een collectie meubels, gebruiksvoorwerpen en schilderijen van Dordtse schilders op, met een nadruk op de periode 1780-1815. “We besloten dat het te mooi was om alleen zelf van te genieten en in 2011 verhuisden we om het pand als museum open te stellen voor publiek. Volgend jaar bestaat het dus tien jaar”, vertelt Gooshouwer. “Het Dordts Patriciërshuis laat mooi zien hoe mensen rond 1800 leefden, net als Huis van Gijn dat doet met het leven rond 1900.”

Verbouwing

De Gooshouwers staan in een lijn van bewoners die in 1649 begon bij Jacob Trip. Volgende bewoners breidden het uit door de aangren-

In de kelder van het Dordts Patriciërshuis zijn unieke meubelstukken te vinden, gemaakt door het Duitse topmerk Villeroy & Boch. Op de foto vrijwilligers Ingrid en Hettie. (Foto: Thymen Stolk)

zende panden erbij te betrekken (1733) en door de prachtige, boven de Oude Maas hangende, ronde Maaskamer toe te voegen (1780). In de jaren zestig van de vorige eeuw zorgde toenmalig bewoner professor Bos, één van de grondleggers van baggerbedrijf Boskalis, ervoor dat de bepleisterde gevel zijn huidige roodstenen ‘gezicht’ kreeg. En hij liet een betonnen kelder aanleggen. “Waarom? Als wijnkelder? Schuilkelder? We weten het niet zeker”, zegt Gooshouwer. “Waarschijnlijk voor de stevigheid.” De afgelopen drie jaar heeft het museum opnieuw een ingrijpende verbouwing ondergaan. “De binnenplaats is met glas overkapt, de achterkant is geschilderd, gevels zijn opnieuw gevoegd, de toiletruimtes

zijn vernieuwd.” Maar de meest ingrijpende verandering heeft plaatsgevonden in de kelder. “De vloer van ijsselsteentjes is eruit gegaan, er is een grote laag zand afgegraven, vanwege het vochtprobleem is een laag schelpen gestort en daarna een vloer gelegd met 17e eeuwse plavuizen.”

Belmar

Ook in de kelder is een toiletruimte gekomen. Hierbij kwam zeer welkomme hulp van Belmar Keukens en Badkamers, één van de trouwe sponsors van het museum, dat geen cent subsidie ontvangt en verder drijft op een zeer gedreven team van rond de dertig vrijwilligers. Daarvoor is de betonnen ‘Bos-kelder’ open geboord. Een uitdagende klus, vertelt Ed Ame-

ling, eigenaar van Belmar. “Het was daarna flink passen en meten, want alles is scheef. Verder zijn alle leidingen verlegd en is het bijzondere meubilair geplaatst in de ‘wachtruimte.’ Dat laatste is zeker het geval. Uniek zelfs, want het gaat om designobjecten die het Duitse merk Villeroy & Boch (opgericht in 1748) alleen voor beurzen heeft gebruikt: een lamp die bestaat uit twee wasbakken en een bank en fauteuil die zijn gemaakt van doorgezaagde baden. Ameling regelde het persoonlijk bij de CEO van Villeroy & Boch, hoofdmerk van de Dordtse keuken- en badkamerzaak. “Hij is in Dordrecht geweest en voelde de verbinding met het Patriciërshuis. Beiden hebben een rijke historie, die ze in ere houden. Natuurlijk zijn er

door de eeuwen heen ontwikkelingen geweest, maar Villeroy & Boch produceert nog steeds volgens hetzelfde principe als in de 18e eeuw. In keramiek en in het door hen zelf ontwikkelde composiet Quaryl!”

Saai

Behalve voor deze bijzondere objecten is er in de kelder ruimte gekomen voor nieuwe dingen en ideeën. Gooshouwer: “Er draait nu al een fotopresentatie over de recente verbouwing en er is nog een film over de eerste eigenaren in de maak, er staan uniformen uit de tijd van de Slag bij Waterloo, er gaat iets bijzonders gebeuren rond de 5D-app van Stichting de Verborgen Stad en in de zomerkeuken aan de rivierkant kunnen mensen aan de grote tafel zolang als ze willen genieten van koffie, een kunstmagazine en een praatje. Dat past bij wat we willen zijn en doen. We willen de geschiedenis populariseren. Op zolder zie je in een film van twintig minuten het hele verhaal van het huis. Verder hangen nergens verklarende kaartjes. Je kunt gewoon rondwalen, als je wilt samen met één van onze enthousiaste gidsen. Veel mensen denken: een museum, dat is saai. Als ik de reacties zie van de mensen die hier over de vloer komen en teksten zie in ons gastenboek, is dat hier zeker niet het geval! En dat is precies waarom we hieraan zijn begonnen.”